تعلیق تحریم روسیه، در دوسوی آتلانتیک شکاف تازه ایجاد کرد؛

ترامپ و سه‌ضلعی انرژی، انتخابات و معامله با پوتین

رامین پرتو

تصمیم دونالد ترامپ برای متوقف کردن اجرای بخش عمده‌ای از تحریم‌های مصوب کنگره علیه روسیه، باردیگر تناقض میان سیاست اعلامی واشنگتن در قبال جنگ اوکراین و اولویت‌های اقتصادی و سیاسی کاخ سفید را آشکار کرده است. این تصمیم که هم‌زمان با توافق بر سر واردات گازوئیل روسیه و در آستانه انتخابات میان‌دوره‌ای آمریکا اتخاذ شده، صرفاً یک تغییر اداری نیست؛ بلکه نشانه‌ای از باز تعریف موقت اولویت‌های آمریکا در قبال مسکو، بازار انرژی و آینده جنگ است.

انرژی و انتخابات؛ دو محرک تصمیم ترامپ

ترامپ در فرمان اجرایی خود اعلام کرد که اجرای بسیاری از تحریم‌ها، محدودیت‌ها و تعرفه‌های پیش‌بینی‌شده علیه روسیه را به دلیل مغایرت با منافع ملی آمریکا متوقف می‌کند. این تصمیم در حالی گرفته شد که قانون تحریم روسیه و ایران به ابتکار لیندسی گراهام، پس از تصویب دوحزبی در کنگره، در سپتامبر امضا شده بود و دولت تا ۱۸ اکتبر فرصت داشت درباره اجرای محدودیت‌ها یا معافیت از آنها تصمیم بگیرد. قانون یادشده مقام‌های روس، بانک‌ها و ناوگان سایه نفتکش‌ها را هدف می‌گرفت و امکان اعمال تعرفه‌های سنگین بر واردکنندگان عمده انرژی روسیه را فراهم می‌کرد.

مهم‌ترین عامل این چرخش را باید در پیوند میان امنیت انرژی و محاسبات انتخاباتی ترامپ جست‌وجو کرد. بسته ماندن تنگه هرمز در میانه جنگ آمریکا علیه ایران، بازار سوخت را با فشار مواجه کرده و افزایش قیمت انرژی را به مسئله‌ای سیاسی در داخل آمریکا تبدیل کرده است. دولت ترامپ برای مهار هزینه‌های سوخت و جلوگیری از نارضایتی رأی‌دهندگان، به دنبال افزایش عرضه گازوئیل است؛ حتی اگر تأمین این هدف به کاهش فشار اقتصادی بر روسیه بینجامد.

توافق اعلام‌شده در ۱۹ اکتبر، بر عرضه اولیه بیش از ۳۰۰ هزار تن گازوئیل روسیه و افزایش احتمالی محموله‌ها در ماه‌های بعد تأکید داشت. در پی آن، خزانه‌داری آمریکا مجوزی عمومی صادر کرد که معاملات مرتبط را تا هفتم آوریل ۲۰۲۷ از برخی تحریم‌ها معاف می‌کرد. بنابراین، تعلیق محدودیت‌ها را می‌توان بخشی از راهبردی دانست که در آن دسترسی به سوخت ارزان‌تر بر تداوم فشار حداکثری علیه کرملین اولویت یافته است.

عامل دوم، نیاز ترامپ به نمایش دستاورد اقتصادی پیش از انتخابات میان‌دوره‌ای نوامبر است. افزایش قیمت بنزین و گازوئیل می‌تواند به جمهوری‌خواهان آسیب بزند و اکثریت شکننده آنان را در کنگره تهدید کند. از این منظر، توافق با پوتین ابزاری برای مدیریت بازار و ارائه تصویری از رئیس‌جمهوری معامله‌گر است؛ فردی که می‌خواهد با مذاکره، بدون تحمل هزینه‌های طولانی رویارویی، نتیجه‌ای ملموس برای مصرف‌کنندگان آمریکایی به دست آورد.

بااین حال، این تصمیم لزوماً به معنای شکل‌گیری یک اتحاد راهبردی میان واشنگتن و مسکو نیست. ترامپ ممکن است تعلیق تحریم‌ها را امتیازی تاکتیکی برای تأمین سوخت، کنترل قیمت‌ها و گشودن مسیر مذاکره بداند. باوجوداین، نتیجه‌فوری چنین رویکردی، کاهش فشار بر روسیه است؛ موضوعی که فاصله میان اهداف اعلامی تحریم‌ها و اولویت‌های عملی دولت آمریکا را آشکار می‌کند.

تصمیم ترامپ برای تعلیق تحریم روسیه که هم‌زمان با توافق بر سر واردات گازوئیل روسیه و در آستانه انتخابات میان‌دوره‌ای آمریکا اتخاذ شده، صرفاً یک تغییر اداری نیست؛ بلکه نشانه‌ای از باز تعریف موقت اولویت‌های آمریکا در قبال مسکو، بازار انرژی و آینده جنگ است

مسکو برنده، کی‌یف زیر فشار

برای روسیه، تعلیق تحریم‌ها از دو مسیر اهمیت دارد؛ نخست افزایش فرصت فروش انرژی و دوم تضعیف انسجام سیاسی ائتلافی که پس از آغاز جنگ اوکراین برای محدود کردن درآمدهای کرملین شکل گرفت. درآمدهای صادرات انرژی برای اقتصاد روسیه و تأمین هزینه‌های دولت اهمیت دارد. هر مجوزی که معاملات نفتی و گازوئیلی را تسهیل کند، می‌تواند بخشی از محدودیت‌های تجاری را کاهش دهد و امکان دسترسی به بازارهای بین‌المللی را تقویت کند.

البته نمی‌توان صرف صدور معافیت را معادل افزایش قطعی درآمدهای روسیه یا تغییر فوری توان نظامی این کشور دانست. میزان اثرگذاری به حجم واقعی صادرات، قیمت فروش، هزینه حمل‌ونقل و نحوه اجرای محدودیت‌های باقی‌مانده بستگی دارد. بااین حال، هنگامی که واشنگتن هم‌زمان با اعمال فشار بر مسکو از خرید گازوئیل روسیه سخن می‌گوید، پیام سیاسی اقدام از آثار اقتصادی مستقیم آن فراتر می‌رود: روسیه درمی‌یابد که نیازهای انرژی غرب می‌تواند فرصتی برای کاهش انزوای اقتصادی فراهم کند.

این تحول برای اوکراین نگران‌کننده است. ولودیمیر زلنسکی هشدار داده است که توافق گازوئیل باعث می‌شود پول بار دیگر به روسیه سرازیر شود. از نگاه کی‌یف، درآمد بیشتر مسکو می‌تواند توان مالی این کشور را برای ادامه جنگ تقویت کند، در حالی که کاهش فشار تحریمی، یکی از ابزارهای غیرنظامی غرب برای بالا بردن هزینه تجاوز نظامی روسیه را تضعیف می‌کند.

پیامد مهم‌تر، کاهش اعتبار تعهدات سیاسی واشنگتن است. اگر کنگره قانونی را با هدف محدود کردن منابع مالی جنگ تصویب کند، اما رئیس‌جمهوری با استناد به منافع ملی اجرای بخش عمده آن را متوقف سازد، متحدان اوکراین درباره دوام سیاست آمریکا دچار تردید می‌شوند. این وضعیت می‌تواند محاسبات مسکو را تغییر دهد و این تصور را تقویت کند که استمرار فشار نظامی، همراه با صبر راهبردی، ممکن است به امتیازهای اقتصادی و سیاسی از سوی غرب منجر شود.

اگر کنگره آمریکا قانونی را با هدف محدود کردن منابع مالی جنگ تصویب کند، اما رئیس‌جمهوری با استناد به منافع ملی اجرای بخش عمده آن را متوقف سازد، متحدان اوکراین درباره دوام سیاست آمریکا دچار تردید می‌شوند و این وضعیت می‌تواند محاسبات مسکو را به ضرر اوکراین تغییر دهد

هم‌زمان، انتقادهای ترامپ از زلنسکی و اظهارات او درباره نیاز اوکراین به رهبری تازه، بر نگرانی کی‌یف می‌افزاید. گزارش‌هایی نیز درباره احتمال محدود شدن برخی حمایت‌های اطلاعاتی و نظامی آمریکا مطرح شده است، هرچند این موارد به‌طور رسمی تأیید نشده‌اند. کنار هم قرار گرفتن این تحولات، تصویری از کاهش اطمینان اوکراین به پشتیبانی بی‌قیدوشرط واشنگتن ایجاد می‌کند.

بااین حال، تعلیق تحریم‌ها به‌تنهایی سرنوشت جنگ را تعیین نمی‌کند. توان نظامی طرفین، حمایت اروپا، وضعیت جبهه‌ها و امکان دستیابی به توافق سیاسی همچنان تعیین‌کننده‌اند. اما اگر کاهش فشار اقتصادی با امتیازهای دیپلماتیک یک‌جانبه همراه شود، احتمال آن وجود دارد که روسیه در مذاکرات از موقعیت بهتری برخوردار شود و اوکراین برای پذیرش ترتیبات نامطلوب تحت فشار بیشتری قرار گیرد.

اروپا و آزمون انسجام جبهه غربی

نگاه اتحادیه اروپا به تصمیم ترامپ را باید در چارچوب نگرانی از تأمین مالی جنگ روسیه و احتمال شکاف در سیاست تحریمی غرب بررسی کرد. مقام‌های اوکراینی و اروپایی نسبت به توافق انرژی واشنگتن و مسکو ابراز نگرانی کرده‌اند؛ زیرا کاهش محدودیت‌ها می‌تواند تلاش‌های چندساله برای محروم کردن کرملین از منابع مالی جنگ را تضعیف کند. برای اروپا، مسئله فقط فروش گازوئیل نیست، بلکه اعتبار راهبردی است که تحریم‌ها را ابزاری برای افزایش هزینه جنگ و واداشتن روسیه به تغییر رفتار معرفی می‌کند.

اگر آمریکا از یک سو خواهان محدود شدن درآمدهای انرژی روسیه باشد و از سوی دیگر برای تثبیت بازار داخلی خود معاملات این کشور را تسهیل کند، هماهنگی فراآتلانتیکی دشوارتر می‌شود. چنین وضعیتی ممکن است کشورهای اروپایی را به حفظ محدودیت‌های خود، تشدید نظارت بر دور زدن تحریم‌ها یا تلاش برای جبران کاهش فشار آمریکا سوق دهد. بااین حال، میزان واکنش اروپا به وابستگی انرژی کشورها، اختلاف دیدگاه دولت‌های عضو و ارزیابی آنان از مسیر احتمالی مذاکرات صلح بستگی خواهد داشت.

در مجموع، تعلیق تحریم‌ها بیش از آنکه نشانه تغییر کامل سیاست آمریکا باشد، بازتاب تقدم ملاحظات انرژی و انتخاباتی بر استمرار فشار اقتصادی است. این چرخش در کوتاه‌مدت به سود مسکو تمام می‌شود، اعتماد کی‌یف به پشتیبانی واشنگتن را کاهش می‌دهد و اروپا را با ضرورت بازنگری در میزان اتکای خود به سیاست آمریکا مواجه می‌کند. پیامد نهایی آن به این بستگی دارد که معافیت‌ها تا چه اندازه ادامه یابند، درآمد واقعی روسیه چگونه تغییر کند و آیا واشنگتن در مذاکرات آینده امتیازهای اقتصادی را به تعهدات روشن برای پایان دادن به جنگ پیوند خواهد زد یا خیر.

خبر

دعوای نتانیاهو و اوباما در آستانه انتخابات کنست بالا گرفت

اختلافات میان بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل و باراک اوباما، رئیس‌جمهور اسبق آمریکا در آستانه انتخابات پارلمانی این رژیم که قرار است ۲۷ اکتبر (پنج آبان) برگزار شود، بار دیگر به کانون توجه بازگشته است؛ انتخاباتی که پیش‌بینی می‌شود رقابت در آن نزدیک باشد. طبق گزارش الجزیره، روابط این دو سیاستمدار در سال‌هایی که هر دو در قدرت بودند، همواره با تنش همراه بود و اکنون، نزدیک به یک دهه پس از پایان دومین دوره ریاست‌جمهوری اوباما، اختلافات آنها دوباره شدت گرفته است. در همین راستا، نتانیاهو بدون آنکه نامی از اوباما ببرد، از اظهارات اخیر رئیس‌جمهور پیشین آمریکا انتقاد کرد. اوباما پیش‌تر گفته بود اسرائیل در نحوه برخورد با فلسطینی‌ها، «برتری اخلاقی» خود را از دست داده است. اوباما روز سه‌شنبه در نشستی در بلفاست گفت: وقتی رئیس‌جمهور بودم، این موضوع را مستقیماً به نتانیاهو گفتم که در مقطعی، برای شکستن این چرخه، طرف قدرتمندتر به دلیل برخورداری از قدرت، مسئولیت بیشتری بر عهده دارد. وی افزود: اگر منطق اسرائیل این باشد که به‌عنوان قدرت برتر نظامی و فناوری منطقه می‌تواند با انجام هر کاری که می‌خواهد و تصرف هر چیزی که می‌طلبد، بدون هیچ‌گونه امتیازدهی امنیت خود را تضمین کند، ممکن است این رویکرد در کوتاه‌مدت نتیجه بدهد، اما در نهایت برای آن فاجعه‌بار خواهد بود. بخش دیگری از اظهارات اوباما که در رسانه‌های رژیم صهیونیستی بازتاب گسترده‌ای داشت، به تأسیس این رژیم در سال ۱۹۴۸ مربوط می‌شد. اوباما در این باره گفت: «آنچه را نمی‌توان انکار کرد، این است که آنها سرزمین مردم دیگری را تصرف کردند و آن مردم از سرزمین خود بیرون رانده شدند.» نتانیاهو در واکنش به این اظهارات، ویدئویی شامل بخش‌هایی از اظهارات اوباما منتشر کرد و آن را «تأسف‌بار» خواند. نخست‌وزیر اسرائیل مدعی شد: «یهودیان در سرزمین نیاکان خود، اشغالگر خارجی نیستند. تاریخ ما یک پروژه استعماری نیست و سرزمین ما دزدیده نشده است.» وی افزود: «این سرزمین، میهن ما بوده و نام آن یهودا است.» نتانیاهو با استفاده از این نام، به اصطلاح مورد استفاده اسرائیل برای بخش جنوبی کرانه باختری اشاره کرد؛ منطقه‌ای که این رژیم از سال ۱۹۶۷ آن را اشغال کرده است.

خبر

دانش‌آموزان در ایتالیا هم به خیابان آمدند

دانش‌آموزان ایتالیایی در سراسر این کشور در جریان اعتراضاتی که «روز بدون ملونی» (جورجیا ملونی، نخست‌وزیر ایتالیا) نام گرفته است، علیه سیاست‌های آموزشی دولت، افزایش هزینه‌های زندگی و افزایش بودجه نظامی، تظاهرات کردند. روزنامه لا استامپا گزارش داد: این اعتراضات پس از روزها اشغال مدارس و درگیری در تورین رخ داد - جایی که جوانان نقاب‌دار به ساختمان‌های مدارس آسیب رساندند، شیشه‌ها را شکستند و از کپسول‌های آتش‌نشانی استفاده کردند. در جریان حوادث این شهر، دست‌کم یک معلم، یک عضو کادر مدرسه و یک افسر پلیس ایتالیا زخمی شدند. به نوشته این روزنامه، یک نوجوان ۱۷ ساله به ظن مقاومت در برابر نیروهای انتظامی بازداشت شد. این حوادث در چندین مدرسه از جمله موسسه «سلا» و مدرسه «بوسو-مونتی» رخ داد. بازرسان در حال بررسی این موضوع هستند که آیا برخی از جوانان نقاب‌دار افراد خارجی بوده‌اند که به اعتراضات دانش‌آموزان پیوسته‌اند. در همین حال، استفانو لو روسو، شهردار تورین، ضمن محکوم کردن خسارات وارد شده، از حق دانش‌آموزان برای تظاهرات دفاع کرد. او با تاکید بر این که «تظاهرات و دفاع از عقاید خود یک حق اساسی است که همیشه باید محترم شمرده و محافظت شود»، افزود که خشونت و آسیب به اموال عمومی غیرقابل قبول است. جوزپه والدی تارا، وزیر آموزش نیز تخریب‌ها را محکوم کرد و گفت دولت برای خسارات وارد شده درخواست غرامت خواهد کرد. اعتراضات دانش‌آموزان شامل اشغال مدارس، اعتصابات و تجمعات در چندین شهر ایتالیا بوده است. برگزارکنندگان به نگرانی‌ها درباره بودجه آموزش، شرایط مدارس و اولویت‌های هزینه‌کرد دولت اشاره کرده‌اند. این اعتراضات هم‌زمان با اعتراضات دانش‌آموزی فرانسه به نظام تبعیض‌آمیز ورود به مقطع آموزش عالی، کمبود معلمان و وضعیت بد رفاهی در مدارس انجام شده است. اعتراضات دانش‌آموزان در فرانسه با برخورد خشونت‌بار پلیس فرانسه مواجه شده است که با انتقاد و ابراز نگرانی سازمان ملل، نهادها و فعالان حقوق بشری مواجه شده است. همچنین همزمان با گسترش اعتراضات دانشجویی در آلبانی و تشدید نارضایتی‌ها از فساد، بیکاری و سیاست‌های دولت، مارجانا کوچکو، نمایندگان پارلمان، با انتقاد از عملکرد نخست‌وزیر خواستار تغییر سیاست‌ها و حفاظت از طبیعت و سرزمین این کشور شد.

رئیس‌جمهور مصر: سال ۲۰۳۰ از قدرت کنار می‌روم

رئیس‌جمهور مصر با تأیید اینکه سال ۲۰۳۰ پایان دوره ریاست جمهوری او خواهد بود، افزود: «این یک موضوع کاملاً حل شده است». عبدالفتاح السیسی، رئیس‌جمهور مصر تأکید کرد که قانون اساسی مصر اصلاح نخواهد شد. وی افزود که وظیفه او حفظ کشور و تضمین برافراشته بودن پرچم آن است و خاطرنشان کرد که نیروهای مسلح سنگ بنای امنیت ملی و سپر و شمشیر ملت هستند. السیسی همچنین اظهار داشت که حفظ نیروهای مسلح یک وظیفه ملی بر عهده همه مصری‌ها است و حفاظت از میهن یک مسئولیت مشترک است که از خانواده آغاز می‌شود، که همیشه ستون اساسی در ساختن فرد بوده و خواهد بود. وی تأکید کرد که آگاهی مردم مصر همیشه دژ تسخیرناپذیری بوده که انسجام کشور را حفظ کرده است و وحدت و همبستگی ملی همچنان عوامل حیاتی در حفاظت از میهن خواهند بود. السیسی از پارلمان این کشور خواست تا تشکیل جلسه‌ای اضطراری را برای دادن اختیار به وی جهت انجام هرگونه مداخله‌ای در حمایت از عربستان برگزار کند. طبق گزارش شبکه قاهره نیوز، السیسی گفت: ما برای حمایت از عربستان هر اقدام لازمی را انجام خواهیم داد و از پارلمان می‌خواهم که برای صدور مجوز چنین اقدامی در صورتی که از ما درخواست شود جلسه اضطراری تشکیل دهد. وی افزود: ما نباید حمایت‌هایی را که برادرانمان در کشورهای شورای همکاری خلیج‌فارس از مصر به عمل آوردند، فراموش کنیم. ما با قاطعیت ایستاده‌ایم و حمایت کامل خود را برای حفاظت از سرزمین‌های برادرانمان اعلام می‌کنیم.

شروع مجدد درگیری مرزی پاکستان و افغانستان

رسانه‌های پاکستانی به نقل از منابع امنیتی عنوان کردند که نقطه مرزی «تایدا» واقع در شهرستان کُرَم از توابع ایالت خیبرپختونخوا این کشور هدف تیراندازی بی دلیل مرزبانان افغانستانی قرار گرفت. شبکه‌های خبری پاکستان گزارش دادند که تبادل آتش در این منطقه همچنان ادامه دارد. طرف پاکستانی مدعی شد که در پی اقدام تلافی جویانه نیروهای این کشور در مرز مشترک، تعدادی از نیروهای طالبان کشته و یک پایگاه نظامی آنان نیز منهدم شد. مرزهای پرتنش پاکستان و افغانستان طی یکسال گذشته شاهد درگیری‌های خشونت‌آمیز و مستمر بوده و هر دو کشور یکدیگر را به کم کاری و سوء استفاده از عناصر غیردولتی برای ضربه زدن به منافع یکدیگر متهم می کنند. حکومت سرپرست افغانستان با رد اتهامات همسایه غربی خود، همواره تاکید کرده که پاکستان به جای بازی سرزنش و اتهام، باید راهکار بحران های خود را در داخل جستجو کند. اوایل مهر ماه امسال پاکستان دست به دو حمله هوایی در قلمروی افغانستان زد و مدعی شد که چندین مراکز تروریستی را منهدم و تعداد زیادی از عناصر گروه تحریک طالبان پاکستان کشته شدند. این در حالیست که اواخر هفته گذشته سناتور محمد اسحاق دار معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه پاکستان طی سخنرانی در کنفرانس بین المللی مبارزه با تروریسم به پرونده ناتمام تنش‌های مرزی و سیاسی با افغانستان پرداخت و مدعی شد که کابل در مبارزه با عوامل ناامنی در مرزهای مشترک با پاکستان مماشات می کند.

جهان نما

رسانه‌های آمریکایی پاسخ دادند؛

چرا زنان کاخ سفید اخراج می‌شوند؟

حضور زنان در دولت دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا به دلیل اخراج‌ها، استعفاها و به حاشیه رانده شدن سیاسی، به تدریج در حال کاهش است، در حالی که مقامات مرد با وجود رسوایی‌ها و اتهامات علیه آنها، سمت‌های خود را حفظ می‌کنند. این موضوع سوالاتی را درباره معیارهای رئیس جمهور برای اتخاذ چنین تصمیماتی مطرح می‌کند.

در بحبوحه این فضا، گزارشی در روزنامه بریتانیایی ایندیپندنت، گمانه‌زنی‌های فزاینده‌ای را درباره آینده سوزی وایلز، رئیس دفتر کاخ سفید که زمانی یکی از معتمدترین افراد مورد اعتماد رئیس جمهور ترامپ بود، برجسته کرد.

گزارشی که توسط نیویورک تایمز نیز منتشر شد، بیان داشت که اخراج کیمبرلی گیلفویل، سفیر آمریکا در یونان آخرین مورد از یک الگوی قابل توجه در دوره دوم ریاست جمهوری ترامپ است: برجسته‌ترین مقاماتی که استعفا داده‌اند، چه داوطلبانه و چه غیرداوطلبانه، زنان بوده‌اند.

این روزنامه اشاره کرد که چهار نفر از هشت زنی که در سطح کابینه یا در سطح وزیر بودند، ظرف سه ماه پست‌های خود را ترک کردند: پم بوندی، دادستان کل، لوری چاوز درمر، وزیر کار، کریستی نوئم، وزیر امنیت داخلی و تولسی گابارد، مدیر اطلاعات ملی. هر چهار نفر با مردان جایگزین شدند.

این گزارش افزود که از گیلفویل پس از گزارش وال استریت ژورنال مبنی بر اینکه او از یک اهداکننده خواسته است تا قبل از رأی‌گیری برای تأیید صلاحیتش، صورتحساب کارت اعتباری ۱۰۰ هزار دلاری او را پرداخت کند، خواسته شد، استعفا کند، اتهامی که گیلفویل آن را رد کرد. ترامپ نیز گفت که از آنچه خوانده خوشش نیامده است، اگرچه اذعان کرد که او کار خوبی انجام می‌دهد.

نیویورک تایمز نوشت که مقامات مرد نیز بدون اینکه همیشه عواقب مشابهی داشته باشند، با اتهامات و بررسی‌های گسترده مواجه شده‌اند. کش پاتل، مدیر اف بی آی، با اتهاماتی در رابطه با نوشیدن بیش از حد الکل، استفاده از هواپیمای دولتی برای مقاصد شخصی و تعیین یک تیم امنیتی برای محافظت از دوست دخترش مواجه شد، اتهاماتی که پاتل آن را رد کرد.

نام هاوارد لوتنیک، وزیر بازرگانی همچنین در اسناد مربوط به بازدید از جزیره جفری اپستین، مجرم جنسی محکوم، ظاهر شد، در حالی که پیت هگست، وزیر جنگ برنامه‌های نظامی طبقه‌بندی‌شده را در یک مکالمه در یک برنامه پیام‌رسان که به طور تصادفی شامل یک روزنامه‌نگار بود، فاش کرد.

ترامپ، مایک والتز، مشاور سابق امنیت ملی، را به خاطر اضافه کردن روزنامه‌نگار به مکالمه مجازات کرد، اما سپس او را به عنوان سفیر در سازمان ملل منصوب کرد - سمتی که به نماینده جمهوری‌خواه، الیز استفانیک، وعده داده شده بود، اما بعداً خود را در یک مخمصه سیاسی یافت و تصمیم گرفت برای انتخاب مجدد نامزد نشود.

این روزنامه گزارش داد که برخی از این جدایی‌ها به بحران‌های روابط آنها با ترامپ مرتبط بوده است. باندی به دلیل نحوه برخوردش با رسوایی اپستین و عدم برآورده کردن خواسته‌های رئیس جمهور برای پاسخگو کردن رقبایش با انتقاد مواجه شد.

همچنین تصمیم کریستی نوئم، وزیر امنیت داخلی برای اختصاص ۲۰۰ میلیون دلار برای یک کمپین تبلیغاتی که در آن خودش از کسانی که به‌طور غیرقانونی در ایالات متحده زندگی می‌کنند، می‌خواهد خود را اخراج کنند، زیر ذره‌بین قرار گرفت. در جلسه استماع، نوئم به سناتورها گفت که رئیس جمهور با این کمپین تبلیغاتی موافقت کرده؛ ادعایی که ترامپ را ناراحت کرد و او به سناتورها و مشاوران گفت که با چنین کمپینی موافقت نکرده است.

گابارد نیز در بحبوحه تنش‌ها با کاخ سفید پس از امتناع از تأیید تهدید قریب‌الوقوع ایران، استعفای خود را برای مراقبت از شوهر بیمارش اعلام کرد، زیرا دولت ادعا می‌کرد که جنگ را توجیه می‌کند.

چاوز در بحبوحه اتهامات سوء مدیریت در وزارتخانه‌اش و سوءاستفاده از قدرت و منابع عمومی، استعفا کرد. در پاسخ، الکساندریا اوکازیو-کورتز، نماینده دموکرات گفت که ترامپ «به نظر می‌رسد فقط قادر به اخراج زنان است»، در حالی که یاسمین کراکت، نماینده دموکرات نوشت که رئیس جمهور «زنان بی‌کفایت را بسیار سریع‌تر از مردان بی‌کفایت قربانی خواهد کرد.»

در مقابل، کاخ سفید از توضیح این تغییرات به عنوان تغییرات مبتنی بر جنسیت خودداری کرد و تیلور راجرز، سخنگوی کاخ سفید گفت که ترامپ تیم خود را بر اساس شایستگی و توانایی خدمت به آمریکایی‌ها انتخاب می‌کند، نه ویژگی‌های شخصی ثابت.

در تحولی مرتبط، ایندیپندنت با استناد به پالتیکو و چهار منبع آگاه گزارش داد که ترامپ در پی کاهش مشارکت سوزی وایلز، رئیس دفتر کاخ سفید در تصمیم‌گیری‌های کلیدی، با متحدان خود در مورد احتمال اخراج او مشورت می‌کند. نام‌های مورد بررسی شامل استفن میلر، معاون رئیس دفتر، استیو ویتکاف، فرستاده ویژه، بیل بولت، وزیر مسکن و شهرسازی، رندی لوین، مدیرعامل نیویورک یانکیز و کوین مک کارتی، رئیس سابق مجلس نمایندگان است.

به حاشیه راندن ادعایی سوزی وایلز در انتصاب کیتی زاکریا به عنوان سخنگوی جدید کاخ سفید - جایگزین کارولین لویت - نگرانی‌ها را در جناح غربی کاخ سفید افزایش داده است. بااین حال، ترامپ هرگونه قصدی برای جایگزینی رئیس دفتر خود را رد کرده و اظهار داشته است که او «اعتماد کامل» ترامپ را دارد.

با ایلنا همراه شوید
ILNA
خبرگزاری کار ایران «ایلنا»